Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 8 października 2020 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Unijny kodeks celny – Artykuł 124 ust. 1 lit. k) – Wygaśnięcie długu celnego w przypadku braku użycia towarów – Pojęcie „użytego towaru” – Procedura uszlachetniania czynnego – Dług celny powstały w wyniku nieprzestrzegania przepisów określonych w ramach procedury uszlachetniania czynnego – Brak przedstawienia rozliczenia zamknięcia w wyznaczonym terminie

W sprawie C-476/19

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Kammarrätten i Göteborg (administracyjny sąd apelacyjny w Göteborgu, Szwecja) postanowieniem z dnia 19 czerwca 2019 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 czerwca 2019 r., w postępowaniu:

Allmänna ombudet hos Tullverket

przeciwko

Combinova AB,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: J.-C. Bonichot, prezes izby, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan i N. Jääskinen (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: E. Tanchev,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu Allmänna ombudet hos Tullverket – M. Jeppsson, w charakterze pełnomocnika,

– w imieniu rządu czeskiego – M. Smolek, O. Serdula i J. Vláčil, w charakterze pełnomocników,

– w imieniu rządu estońskiego – N. Grünberg, w charakterze pełnomocnika,

– w imieniu Komisji Europejskiej – K. Simonsson i F. Clotuche-Duvieusart, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: szwedzki.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 124 ust. 1 lit. k) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1, zwanego dalej „kodeksem celnym").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Allmänna ombudet hos Tullverket (przedstawicielem interesu publicznego przy urzędzie celnym, Szwecja) (zwanym dalej „przedstawicielem") a spółką Combinova AB w przedmiocie długu celnego powstałego w ramach przywozu towarów w ramach procedury uszlachetniania czynnego.

Ramy prawne

3 Motyw 38 kodeksu celnego przewiduje:

„W przypadkach gdy dług celny powstaje w wyniku nieprzestrzegania przepisów prawa celnego, należy uwzględnić istnienie dobrej wiary dłużnika oraz zminimalizować skutki spowodowanego przez niego zaniedbania".

4 Artykuł 5 tego kodeksu stanowi:

„Do celów niniejszego kodeksu stosuje się następujące definicje:

[…]

16) »procedura celna« oznacza jedną z następujących procedur, którą zgodnie z przepisami kodeksu można objąć towary:

[…]
b) procedury specjalne;

[…]

37) »procesy przetwarzania« oznaczają jeden z następujących procesów:
a) obróbkę towarów, w tym montaż, składanie lub ich instalowanie w innych towarach;
b) przetwarzanie towarów;

[…]
d) naprawę towarów, w tym ich odnawianie i porządkowanie;

[…]".

5 Na podstawie art. 79 ust. 1 i 2 omawianego kodeksu:

„1. Jeżeli towary podlegają należnościom celnym przywozowym, dług celny w przywozie powstaje w przypadku niewypełnienia:

a) jednego z obowiązków przewidzianych w przepisach prawa celnego, dotyczących wprowadzania towarów nieunijnych na obszar celny Unii, usunięcia spod dozoru celnego, przemieszczania, przetwarzania, składowania, czasowego składowania, odprawy czasowej tych towarów lub dysponowania nimi na tym obszarze;

b) jednego z obowiązków przewidzianych w przepisach prawa celnego, dotyczących końcowego przeznaczenia towarów na obszarze celnym Unii;

c) jednego z warunków wymaganych do objęcia towarów nieunijnych procedurą celną lub przyznania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej przywozowej ze względu na końcowe przeznaczenie towaru.

2. Dług celny powstaje z chwilą, gdy:

a) nie zostaje wypełniony lub przestaje być wypełniany obowiązek, którego niewypełnienie powoduje powstanie długu celnego;

b) przyjęte zostaje zgłoszenie celne o objęcie towarów procedurą celną, a następnie zostaje stwierdzone, że warunek wymagany do objęcia towarów tą procedurą lub przyznania zwolnienia z cła lub obniżonej stawki celnej ze względu na końcowe przeznaczenie towarów nie został faktycznie wypełniony”.

6 Artykuł 124 kodeksu celnego stanowi:

„1. Nie naruszając obowiązujących przepisów dotyczących nieściągalności kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych odpowiadającej długowi celnemu w przypadku niewypłacalności dłużnika stwierdzonej drogą sądową, dług celny w przywozie lub wywozie wygasa:

[…]

k) jeżeli, z zastrzeżeniem ust. 6, dług celny powstał zgodnie z art. 79 i organom celnym przedstawiony zostanie wystarczający dowód na to, że towary nie zostały użyte lub zużyte oraz że zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii.

[…]

6. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 lit. k), dług celny nie wygasa w odniesieniu do osoby lub osób, które usiłowały popełnić oszustwo.

[…]”.

7 Artykuł 211 ust. 1 tego kodeksu ma następujące brzmienie:

„Pozwolenie wydane przez organy celne jest wymagane w następujących przypadkach:

a) stosowania procedury uszlachetniania czynnego, uszlachetniania biernego, odprawy czasowej lub końcowego przeznaczenia,

[…]

Warunki, na których zezwala się na stosowanie jednej lub więcej procedur, o których mowa w akapicie pierwszym, lub prowadzenie miejsc składowych określa się w pozwoleniu".

8 Artykuł 256 wspomnianego kodeksu, dotyczący zakresu zastosowania procedury uszlachetniania czynnego, stanowi w ust. 1:

„Nie naruszając przepisów art. 223, procedura uszlachetniania czynnego pozwala na wykorzystywanie towarów nieunijnych na obszarze celnym Unii w ramach jednego lub większej liczby procesów przetwarzania, przy czym towary te nie podlegają żadnym:

a) należnościom celnym przywozowym;

b) innym należnościom określonym w innych przepisach;

c) środkom polityki handlowej, o ile nie zakazują one wprowadzania towarów na obszar celny Unii lub wyprowadzania towarów z obszaru celnego Unii".

9 Artykuł 257 ust. 1 tego kodeksu przewiduje:

„1. Organy celne określają termin, w którym procedura uszlachetniania czynnego ma zostać zamknięta, zgodnie z art. 215.

Termin rozpoczyna bieg w dniu, w którym towary nieunijne zostają objęte procedurą, i uwzględnia czas niezbędny do przeprowadzenia procesów przetwarzania oraz zamknięcie procedury".

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

10 W dniu 23 listopada 2017 r. spółka Combinova dokonała przywozu towarów na podstawie pozwolenia wydanego przez Tullverket (organ celny, Szwecja) w ramach procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w art. 256 kodeksu celnego. Rzeczone towary zostały następnie ponownie wywiezione w dniu 11 grudnia 2017 r.

11 Podczas gdy rozliczenie zamknięcia powinno było zostać przedłożone organowi celnemu przez spółkę Combinova najpóźniej w dniu 22 lutego 2018 r., czyli w ciągu 30 dni od upływu terminu rozliczenia w dniu 23 stycznia 2018 r., organ ten otrzymał wspomniane rozliczenie dopiero w dniu 6 marca 2018 r.

12 Ponieważ organ celny uznał, że przekroczenie terminu wymaganego do złożenia rozliczenia zamknięcia spowodowało powstanie długu celnego na podstawie art. 79 kodeksu celnego, postanowił obciążyć spółkę Combinova należnościami celnymi w wysokości 121 koron szwedzkich (SEK) (około 11,50 EUR) oraz podatkiem od wartości dodanej w wysokości 2790 SEK (około 265 EUR).

13 Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2018 r. Förvaltningsrätten i Göteborg (sąd administracyjny w Göteborgu, Szwecja), do którego spółka Combinova wniosła odwołanie od tej decyzji, uznał ją za zasadną i stwierdził, że spółka Combinova nie wykazała istnienia podstaw umożliwiających stwierdzenie wygaśnięcia długu celnego.

14 Przedstawiciel odwołał się od tego wyroku do Kammarrätten i Göteborg (administracyjnego sądu apelacyjnego w Göteborgu, Szwecja), żądając na rzecz spółki Combinova stwierdzenia wygaśnięcia jej długu celnego.

15 Przedstawiciel podnosi w tym względzie, że zgodnie z art. 79 ust. 2 lit. a) kodeksu celnego dług ten powstał z chwilą, gdy należało złożyć rozliczenie zamknięcia, czyli w dniu 22 lutego 2018 r. Jednakże w tym dniu towary rozpatrywane w postępowaniu głównym opuściły już obszar celny Unii z powodu ich powrotnego wywozu w dniu 11 grudnia 2017 r. Nie miało zatem miejsca użycie towarów w momencie powstania długu celnego ani później. Ich użycie przed powstaniem długu celnego nie ma żadnego związku z tym powstaniem i było zgodne z procedurą uszlachetniania, na którą zezwolił organ celny. Nie istnieje wreszcie żaden dowód na to, że spółka Combinova usiłowała popełnić nadużycie.

16 W tych okolicznościach, zdaniem przedstawiciela, nie można uznać, że towary rozpatrywane w postępowaniu głównym zostały użyte w sposób uniemożliwiający wygaśnięcie długu celnego na podstawie art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego.

17 Ze swej strony organ celny, który, choć nie był inicjatorem apelacji wniesionej do sądu odsyłającego, przedstawił swoje uwagi w ramach postępowania, nie podnosi, że towary zostały skonsumowane. Jego zdaniem należy raczej ustalić, czy zostały one „użyte" w rozumieniu art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego. Tymczasem pojęcie „użytych towarów", które nie zostało zdefiniowane w przepisach celnych Unii, może być rozumiane na dwa sposoby, a mianowicie albo że towary zostały użyte zgodnie z ich przeznaczeniem, albo że zostały użyte w jakikolwiek sposób, co oznaczałoby, że zostały przetworzone. Podstawową ideą procedury uszlachetniania czynnego jest to, że towary są przetwarzane w jakikolwiek sposób. W niniejszej sprawie spółka Combinova powinna była, według pozwolenia na uszlachetnianie czynne, naprawić i skalibrować różne instrumenty, co zgodnie z art. 5 pkt 37 kodeksu celnego należy do procesów przetwarzania.

18 Organ celny dodaje, że jak wynika z art. 256 ust. 1 tego kodeksu, towary nieunijne mogą być wykorzystywane w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Z uwagi na ten przepis wyrażenie „użyte towary" oznacza zatem, że towary powinny zostać przetworzone w jakikolwiek sposób.

19 Tymczasem w niniejszej sprawie, ponieważ nie twierdzono, że towary rozpatrywane w postępowaniu głównym nie zostały przetworzone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, przewidziane w art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego przesłanki wygaśnięcia długu celnego nie zostały spełnione.

20 Sąd odsyłający ma wątpliwości co do znaczenia pojęcia „użytych towarów", o których mowa w tym ostatnim przepisie. Podnosi on, że pojęcie to pojawia się wielokrotnie w kodeksie celnym i że art. 256 tego kodeksu przewiduje, iż procedura uszlachetniania czynnego pozwala na wykorzystywanie towarów nieunijnych na obszarze celnym Unii w ramach jednego lub większej liczby procesów przetwarzania, przy czym towary te nie podlegają w szczególności należnościom celnym przywozowym.

21 Należy zatem, po pierwsze, ustalić znaczenie pojęcia „użytego towaru" w rozumieniu art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego, a po drugie, co do zasady, ustalić moment, w którym przepis ten ma zastosowanie.

22 W tych okolicznościach Kammarrätten i Göteborg (apelacyjny sąd administracyjny w Göteborgu) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy w sytuacji gdy dług celny w przywozie lub wywozie, który powstał zgodnie z art. 79 kodeksu celnego, musi, zgodnie z warunkami art. 124 ust. 1 lit. k) [tego] kodeksu, wygasnąć, gdy organom celnym przedstawiony zostanie wystarczający dowód na to, że towary nie zostały użyte lub zużyte oraz że zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii, pojęcie »użyte« oznacza, że towar został przetworzony lub uszlachetniony zgodnie z celem pozwolenia otrzymanego przez przedsiębiorstwo na ten towar, czy też pojęcie to dotyczy użycia wykraczającego poza to przetwarzanie lub uszlachetnianie? Czy ma znaczenie, czy użycie ma miejsce przed powstaniem długu celnego, czy po nim?".

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

23 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że użycie towarów, o którym mowa w tym przepisie, dotyczy jedynie użycia wykraczającego poza procesy przetwarzania dozwolone przez organy celne w ramach procedury uszlachetniania czynnego przewidzianej w art. 256 tego kodeksu, czy też obejmuje ono również użycie zgodne z tymi dozwolonymi procesami przetwarzania.

24 Zgodnie z art. 256 kodeksu celnego procedura celna uszlachetniania czynnego pozwala na „wykorzystywanie" na obszarze celnym Unii w ramach jednego lub większej liczby procesów przetwarzania towarów nieunijnych, przy czym towary te nie podlegają w szczególności należnościom celnym przywozowym.

25 W niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że spółka Combinova dokonała w dniu 23 listopada 2017 r. przywozu towarów w ramach procedury uszlachetniania czynnego po uzyskaniu pozwolenia w tym zakresie wydanego przez organ celny zgodnie z art. 211 kodeksu celnego oraz że towary te zostały ponownie wywiezione w dniu 11 grudnia 2017 r. Jednakże ponieważ spółka Combinova nie przedstawiła rozliczenia zamknięcia w terminie 30 dni od upływu w dniu 23 stycznia 2018 r. terminu zamknięcia procedury, określonego zgodnie z art. 257 tego kodeksu, na mocy art. 79 tego kodeksu powstał dług celny.

26 Zgodnie z tym ostatnim przepisem dług celny powstaje w przywozie w zakresie, w jakim towary podlegają należnościom celnym przywozowym w następstwie niespełnienia w szczególności jednego z warunków wymaganych do objęcia towarów nieunijnych procedurą celną.

27 Tymczasem zgodnie z art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego dług celny powstały na mocy art. 79 tego kodeksu wygasa, jeżeli zostanie wykazane, po pierwsze, że towary nie zostały użyte lub zużyte, a po drugie, że zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii, przy czym nawet w takiej sytuacji, jak przewiduje art. 124 ust. 6 tego kodeksu, „dług celny nie wygasa w odniesieniu do osoby lub osób, które usiłowały popełnić oszustwo".

28 O ile rządy estoński i czeski, a także przedstawiciel podnoszą zasadniczo, że użycie towarów, o którym mowa w art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego, dotyczy wyłącznie użycia w sposób wykraczający poza procesy przetwarzania dozwolone przez organy celne w ramach procedury uszlachetniania czynnego, o tyle natomiast Komisja uważa, opierając się na zwyczajowym znaczeniu terminu „używać" w języku potocznym, że owo użycie obejmuje również przetwarzanie towarów zgodnie z tym pozwoleniem.

29 W tym względzie należy na wstępie stwierdzić, że kodeks celny nie zawiera definicji pojęcia „użytych towarów" w rozumieniu tego kodeksu.

30 Ponadto analiza porównawcza różnych wersji językowych kodeksu celnego pozwala stwierdzić, że w niektórych wersjach językowych tego kodeksu, takich jak wersje w językach szwedzkim, angielskim, fińskim i niderlandzkim, w art. 256 ust. 1 i w art. 124 ust. 1 lit. k) użyto tego samego wyrażenia, podczas gdy w innych wersjach językowych tego kodeksu, takich jak wersje w językach francuskim, niemieckim i rumuńskim, w każdym z tych przepisów użyto odrębnego terminu. I tak we francuskiej wersji językowej art. 124 ust. 1 lit. k) posługuje się terminem „utilisées", a w art. 256 ust. 1 terminem „mettre en œuvre". Podobnie w wersji w języku niemieckim użyto, odpowiednio, wyrażeń „verwendet" i „unterzogen werden". Co się tyczy wersji w języku rumuńskim, w wersji tej posłużono się, odpowiednio, terminami „utilizate" i „folosirea".

31 W tym kontekście należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału sformułowania użytego w jednej z wersji językowych przepisu prawa Unii nie można traktować jako jedynej podstawy jego wykładni lub przyznawać mu w tym zakresie pierwszeństwa względem innych wersji językowych. Przepisy prawa Unii należy bowiem interpretować i stosować w sposób jednolity

w świetle wersji sporządzonych we wszystkich językach Unii. W przypadku wystąpienia rozbieżności między różnymi wersjami językowymi tekstu prawa Unii dany przepis należy interpretować z uwzględnieniem ogólnej systematyki i celu uregulowania, którego jest on częścią (wyroki: z dnia 15 listopada 2012 r., Kurcums Metal, C-558/11, EU:C:2012:721, pkt 48; z dnia 15 października 2015 r., Grupo Itevelesa i in., C-168/14, EU:C:2015:685, pkt 42; a także z dnia 23 stycznia 2020 r., Bundesagentur für Arbeit, C-29/19, EU:C:2020:36, pkt 48).

32 W tym względzie art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego w świetle motywu 38 w związku z art. 124 ust. 6 tego kodeksu ma na celu, jak podkreślił rząd czeski w swoich uwagach na piśmie, umożliwienie, w braku usiłowania oszustwa, wygaśnięcia długu celnego powstałego na mocy art. 79 tego kodeksu, w przypadku gdy pomimo niespełnienia niektórych warunków lub obowiązków wynikających z tego kodeksu wykazano, że towary nie zostały użyte w sposób uzasadniający nałożenie należności celnych i zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii (zob. analogicznie wyroki: z dnia 5 października 1983 r., Esercizio Magazzini Generali i Mellina Agosta, 186/82 i 187/82, EU:C:1983:262, pkt 14; a także z dnia 2 kwietnia 2009 r., Elshani, C-459/07, EU:C:2009:224, pkt 29).

33 Pojęcie „użytych towarów” w rozumieniu art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego należy zatem rozumieć jako obejmujące nie każde użycie, lecz jedynie użycie powodujące samo w sobie powstanie długu celnego.

34 Tymczasem w ramach procedury uszlachetniania czynnego towary, które podlegają jedynie dozwolonym procesom przetwarzania i późniejszemu powrotnemu wywozowi poza terytorium Unii, a nie wprowadzaniu do obrotu lub innemu porównywalnemu wykorzystaniu, nie podlegają należnościom celnym przywozowym.

35 Wynika z tego, że jeśli chodzi o towary objęte tą procedurą, użycie towarów, do których odnosi się art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego, musi być rozumiane jako obejmujące jedynie użycie wykraczające poza procesy przetwarzania, na które organy celne wydały pozwolenie.

36 Gdyby użycie towarów, do których odnosi się ten przepis, obejmowało również użycie zgodne z tymi procesami przetwarzania, wygaśnięcie zgodnie z art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego długu celnego powstałego na mocy art. 79 tego kodeksu byłoby wykluczone w ramach procedury uszlachetniania czynnego, co byłoby sprzeczne z celem pierwszego z tych przepisów.

37 Tymczasem art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego stanowi, w szczególności w świetle zawartego w tym przepisie odesłania do art. 79 tego kodeksu, przepis mający zastosowanie do wszystkich procedur celnych przewidzianych w owym kodeksie.

38 Prawdą jest, że w odniesieniu do procedury uszlachetniania czynnego przewidzianej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1), które zostało zastąpione kodeksem celnym, Trybunał uznał, że skoro z ową procedurą wiążą się oczywiste zagrożenia dla prawidłowego stosowania przepisów celnych Unii i poboru ceł, podmioty korzystające z niej zobowiązane są do ścisłego przestrzegania wynikających z niej obowiązków, i podobnie, należy dokonywać ścisłej wykładni skutków nieprzestrzegania przez te podmioty ciążących na nich obowiązków. Trybunał wywnioskował z tego, że naruszenie obowiązku przedstawienia rozliczenia procedury w wymaganym terminie prowadzi do powstania długu celnego w zakresie całości przywożonych towarów podlegających rozliczeniu, włącznie z towarami powrotnie wywiezionymi poza obszar Unii (zob. podobnie wyrok z dnia 6 września 2012 r., Döhler Neuenkirchen, C-262/10, EU:C:2012:559, pkt 41, 48).

39 Niemniej w odniesieniu do sprawy w postępowaniu głównym należy stwierdzić, że do Trybunału nie zwrócono się z pytaniem dotyczącym powstania lub braku powstania długu celnego w przypadku przedstawienia z opóźnieniem rozliczenia zamknięcia w ramach procedury uszlachetniania czynnego,

ponieważ okoliczność, że taki dług powstał na mocy art. 79 kodeksu celnego, jest w niniejszej sprawie bezsporna, lecz z pytaniem o możliwość wygaśnięcia tego długu na podstawie art. 124 ust. 1 lit. k) tego kodeksu.

40 Tymczasem z brzmienia tego art. 124 ust. 1 lit. k) wynika, że dług celny powstały na mocy art. 79 kodeksu wygasa, z wyjątkiem przypadku usiłowania oszustwa, gdy spełnione są przesłanki przewidziane w pierwszym z tych przepisów.

41 W niniejszej sprawie dług celny powstały na mocy art. 79 kodeksu celnego z powodu spóźnionego przedstawienia przez spółkę Combinova rozliczenia zamknięcia wygasa, jeżeli okaże się w szczególności, że – jak wynika z pkt 35 niniejszego wyroku – towary będące przedmiotem postępowania głównego nie zostały użyte w sposób wykraczający poza procesy przetwarzania, na które zezwoliły organy celne, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

42 Ponadto sąd odsyłający zastanawia się nad kwestią, czy okoliczność, czy użycie towarów rozpatrywanych w postępowaniu głównym miało miejsce przed powstaniem długu celnego, czy po nim, ma jakiekolwiek znaczenie dla wykładni pojęcia „użytych towarów” w rozumieniu art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego.

43 W tym względzie ten ostatni przepis nie zawiera żadnej wskazówki, zgodnie z którą moment użycia towarów, o którym mowa w tym przepisie, ma jakiekolwiek znaczenie dla ustalenia, czy dane towary zostały „użyte” w rozumieniu tego przepisu.

44 Należy jednak stwierdzić, że zgodnie z art. 79 ust. 2 lit. a) kodeksu celnego jeżeli dług celny powstał w wyniku opóźnionego złożenia rozliczenia zamknięcia i gdy towary zostały już ponownie wywiezione, towary te nie mogą zostać uznane za użyte w rozumieniu art. 124 ust. 1 lit. k) tego kodeksu na obszarze celnym Unii po powstaniu długu celnego.

45 W świetle całości powyższych rozważań na zadane pytanie należy odpowiedzieć, iż art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że użycie towarów, o którym mowa w tym przepisie, oznacza jedynie użycie wykraczające poza procesy przetwarzania, na które organy celne wydały pozwolenie w ramach procedury uszlachetniania czynnego przewidzianej w art. 256 tego kodeksu, a nie użycie zgodne z tymi dozwolonymi procesami przetwarzania.

W przedmiocie kosztów

46 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 124 ust. 1 lit. k) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że użycie towarów, o którym mowa w tym przepisie, oznacza jedynie użycie wykraczające poza procesy przetwarzania, na które organy celne wydały pozwolenie w ramach procedury uszlachetniania czynnego przewidzianej w art. 256 tego kodeksu, a nie użycie zgodne z tymi dozwolonymi procesami przetwarzania.

Podpisy